

31996R2200

21.11.1996

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 297/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2200/96**z dnia 28 października 1996 r.****w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecnie, na skutek różnych zmian, sektor owoców i warzyw stanął wobec nowej sytuacji, do której muszą dostosować się producenci; uzasadniona jest w związku z tym reorientacja podstawowych zasad organizacji rynku w tym sektorze; w następstwie licznych zmian dokonanych w organizacji tego rynku od momentu przyjęcia jej po raz pierwszy dla jasności sytuacji należy przyjąć nowe rozporządzenie.
- (2) Pożądane jest wprowadzenie do tego nowego rozporządzenia głównych przepisów rozporządzenia Rady (EWG) nr 3285/83 z dnia 14 listopada 1983 r. ustanawiającego ogólne zasady w zakresie rozszerzenia niektórych zasad wydanych przez organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw ⁽⁴⁾, rozporządzenia Rady (EWG) nr 1319/85 z dnia 23 maja 1985 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru nad stosowaniem zasad wspólnotowych dotyczących owoców i warzyw ⁽⁵⁾, rozporządzenia Rady (EWG) nr 2240/88 z dnia 19 lipca 1988 r. ustalającego w odniesieniu do brzoskwiń, cytryn i pomarańczy, zasad stosowania art. 16b rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽⁶⁾, rozporządzenia Rady (EWG) nr 1121/89 z dnia 27 kwietnia 1989 r. w sprawie wprowadzenia progu interwencji dla jabłek i kalafiorów ⁽⁷⁾ oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 1198/90 z dnia 7 maja

1990 r. ustanawiającego wspólnotowy rejestr upraw cytrusów ⁽⁸⁾; wobec powyższego rozporządzenia te powinny być uchylone.

- (3) Klasyfikacja dokonywana w oparciu o wspólne obowiązujące normy dla owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu wewnątrz Wspólnoty i wywożonych do państw trzecich stanowi wzorcowe ramy stanowiące zachętę do uczciwego handlu i przejrzystości rynku, a także eliminuje z rynku produkty, których jakość nie jest zadowalająca; zachowanie zgodności z tymi normami pomaga w ten sposób także w poprawie rentowności produkcji.
- (4) Dla uproszczenia pożądane byłoby, w odniesieniu do owoców i warzyw mających stosunkowo duży wpływ na rynek, przyjęcie norm, które uwzględniają normy przyjęte przez Europejską Komisję Gospodarczą Narodów Zjednoczonych (EKGZ); niezbędne jest ustalenie warunków, na jakich te międzynarodowe normy mogą być dostosowane do szczególnych wymagań Wspólnoty.
- (5) Normalizacja nie może być w pełni skuteczna, chyba że jest stosowana, z zastrzeżeniem wyłączeń, na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu i od samego początku już w regionach, z których pochodzi produkcja; niemniej jednak dopuszcza się wyłączenia w przypadku pewnych działań, które mają bardzo marginalny lub szczególny charakter lub należą do działań początkowych w łańcuchu dystrybucji albo w przypadku produktów przeznaczonych do przetwarzania; należy także wziąć pod uwagę możliwość niedoborów i wyjątkowo dużej podaży na rynku; w celu zagwarantowania jakości wymaganej przez te normy właściciel produktu musi być odpowiedzialny za zgodność; zgodnie z wymogami konsumentów, w szczególności w odniesieniu do właściwości owoców i warzyw, należy podawać na etykietach pochodzenie produktu z uwzględnieniem ostatniego etapu sprzedaży detalicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 21.2.1996, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 96 z 1.4.1996, str. 269.⁽³⁾ Dz.U. C 82 z 19.3.1996, str. 21.⁽⁴⁾ Dz.U. L 325 z 22.11.1983, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 220/92 (Dz.U. L 24 z 1.2.1992, str. 7).⁽⁵⁾ Dz.U. L 137 z 27.5.1985, str. 39. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 404/93 (Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1).⁽⁶⁾ Dz.U. L 198 z 26.7.1988, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1327/95 (Dz.U. L 128 z 13.6.1995, str. 8).⁽⁷⁾ Dz.U. L 118 z 29.4.1989, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1327/95 (Dz.U. L 128 z 13.6.1995, str. 8).⁽⁸⁾ Dz.U. L 119 z 11.5.1990, str. 59.

- (6) Produkcja i wprowadzanie do obrotu owoców i warzyw powinny w pełni uwzględniać zagadnienia ochrony środowiska, w tym metody uprawy, gospodarkę odpadami i niszczenie produktów wycofanych z rynku, w szczególności pod kątem ochrony jakości wody, zachowania biologicznego różnicowania i dbałości o tereny wiejskie.
- (7) Organizacje producentów stanowią podstawowy element organizacji wspólnego rynku, którego zdecentralizowane funkcjonowanie zapewniają na swoich szczeblach; wobec rosnącej koncentracji popytu grupowanie dostaw poprzez te organizacje stanowi jeszcze większą gospodarczą konieczność pod kątem wzmocnienia pozycji producentów na rynku; takie grupowanie musi być realizowane na bazie dobrowolności i musi wykazać się swoją przydatnością poprzez zakres i efektywność usług oferowanych przez organizacje producentów swoim członkom; nie jest kwestionowana dostawa produktów do branżowych organizacji producentów istniejących przez wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.
- (8) Organizacja producentów nie może zostać uznana przez Państwo Członkowskie za zdolną do uczestnictwa w realizacji celów organizacji wspólnego rynku, chyba że jej statut narzuca jej i jej członkom pewne wymogi; grupy producentów pragnące uzyskać status organizacji producentów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny mieć możliwość skorzystania z przywileju okresu przejściowego, w którym w zamian za pewne zobowiązania mogą uzyskać wsparcie finansowe ze strony swojego państwa i Wspólnoty.
- (9) Okres przejściowy powinien przysługiwać organizacjom producentów już uznanych w ramach rozporządzenia (EWG) nr 1035/72⁽¹⁾, które to organizacje nie mogą spełnić bezzwłocznie wymagań niniejszego rozporządzenia odnośnie do uznania; organizacje takie muszą być w stanie wykazać się umiejętnością dokonania niezbędnych zmian.
- (10) W celu przyznania organizacjom producentów większej odpowiedzialności za ich decyzje finansowe i w celu nakierowania środków publicznych dla nich przeznaczonych na spełnienie przyszłych wymogów należy ustalić warunki wykorzystania tych środków; wspólne finansowanie funduszy operacyjnych utworzonych przez organizacje producentów stanowi właściwe rozwiązanie.
- (11) Utworzenie i właściwe funkcjonowanie funduszy operacyjnych wymaga przejęcia przez organizacje producentów nadzoru nad całością prowadzonej przez ich członków stosownej produkcji owoców i warzyw.
- (12) W celu nadzorowania wydatków wspólnotowych pomoc przyznana organizacjom producentów, które tworzą fundusz operacyjny, powinna być ograniczona.
- (13) W regionach, w których organizacja produkcji jest słaba, powinna istnieć możliwość zapewnienia dodatkowego wsparcia na szczeblu krajowym; w przypadku Państw Członkowskich, które pod względem struktur znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, wsparcie takie powinno być finansowane przez Wspólnotę za pośrednictwem Wspólnotowych Ram Wsparcia.
- (14) W celu dalszego zwiększania wpływu organizacji producentów i ich stowarzyszeń oraz zapewnienia rynkowi takiej stabilności, jaka jest wymagana, Państwa Członkowskie powinny być upoważnione, pod pewnymi warunkami, do rozszerzania zasad, przyjętych przez organizacje lub ich stowarzyszenia danego regionu dla producentów będących ich członkami, w szczególności w odniesieniu do produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska, na wszystkich producentów nie będących członkami organizacji i funkcjonujących w ich regionie; w przypadku gdy wskazane zostanie właściwe uzasadnienie, koszty powstające przy rozszerzeniu zasad obciążają danych producentów ponieważ to oni czerpią korzyści z rozszerzenia.
- (15) Organizacje międzybranżowe utworzone z inicjatywy indywidualnych lub już zrzeszonych podmiotów mogą, jeżeli należy do nich znaczna liczba członków różnych kategorii zawodowych sektora owoców i warzyw, wpływać na ich postawy, uwzględniając realne warunki rynkowe i ułatwiając działania handlowe, które będą miały korzystny wpływ na sprawozdawczość produkcyjną, to znaczy organizację produkcji, prezentację i wprowadzanie do obrotu produktów; ponieważ praca tych organizacji może przyczynić się ogólnie do realizacji celów art. 39 Traktatu, w szczególności założeń niniejszego rozporządzenia, powinna istnieć możliwość, gdy zostaną określone odpowiednie działania, zagwarantowania szczególnego uznania tym organizacjom, które są w stanie dostatecznie uzasadnić swoją reprezentatywność i prowadzenie praktycznej działalności w zakresie wyżej wymienionych celów; przepisy dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych przez organizacje producentów i ich stowarzyszenia oraz udziału w kosztach wynikających z takiego rozszerzenia powinny również obejmować organizacje międzybranżowe, biorąc pod uwagę zbieżność celów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 1035/72 Rady z dnia 18 maja 1972 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 118 z 20.5.1972, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1363/95 (Dz.U. L 132 z 16.6.1995, str. 1).

- (16) W celu stabilizacji cen wskazane jest, aby organizacje producentów były w stanie interweniować na rynku, w szczególności w drodze podejmowania decyzji o niewprowadzaniu do sprzedaży określonych ilości towaru w określonym czasie; zabrania się traktowania działań dotyczących wycofywania towaru z rynku jako alternatywnego sposobu zagospodarowania; dlatego finansowanie przez Wspólnotę wycofywania towaru powinno być ograniczone do pewnego ustalonego procentowego udziału produkcji, a rekompensaty wspólnotowe powinny być przyznawane na zmniejszonym poziomie, jakkolwiek należy umożliwić wykorzystanie funduszy operacyjnych w tym celu; dla uproszczenia rekompensata wspólnotowa powinna mieć charakter jednorazowej stawki ryczałtowej dla każdego produktu; w celu osiągnięcia porównywalnej redukcji dla wszystkich produktów wymagane są pewne zróżnicowania.
- (17) Interwencja może być w pełni skuteczna tylko wówczas, jeśli produkty wycofane z rynku nie są ponownie wprowadzane normalnymi kanałami wprowadzania do obrotu; należy wyszczególnić różne alternatywne sposoby wykorzystania tych produktów, aby, o ile to tylko możliwe, uniknąć ich zniszczenia.
- (18) Ten nowy sposób zagospodarowywania produktów wycofanych z rynku umożliwi natychmiastowe uchylenie obowiązujących przepisów w sprawie przekroczenia wartości progowych; jednakże rozsądne jest zachować na okres przejściowy zasadę leżącą u podstawy tych przepisów i upoważnić Komisję do podejmowania w razie potrzeby działań w oparciu o tę zasadę.
- (19) Przez rozporządzenie (WE) nr 3290/94 ⁽¹⁾ Rada przyjęła dostosowania i regulacje przejściowe wymagane w sektorze rolnym w celu wykonania porozumień zawartych w kontekście wielostronnych negocjacji handlowych w ramach Rundy Urugwajskiej, w szczególności nowych porozumień handlowych z państwami trzecimi w sektorze owoców i warzyw; do niniejszego rozporządzenia wprowadzone zostały przepisy załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 3290/94; jednakże w przypadkach przywozu do Wspólnoty produktów w celu przetwórstwa przemysłowego nie są one przeznaczone do sprzedaży konsygnacyjnej; dlatego weryfikacja ceny przywozowej może być przeprowadzana w oparciu o inne podstawy niż jednorazowa zryczałtowana stawka; odpowiednie przepisy powinny być w związku z tym stosownie uzupełnione.
- (20) Zasady organizacji wspólnego rynku powinny być realizowane przez wszystkie podmioty, do których mają zastosowanie, w przeciwnym razie ich skutki ulegną zniekształceniu wraz ze wszystkimi konsekwencjami zarówno w odniesieniu do wykorzystania środków publicznych jak i wzajemnego oddziaływania konkurencji; należy utworzyć specjalną grupę inspektorów wspólnotowych dla tego sektora; zarówno z uwagi na budżet, jak i skuteczność jej działania, grupa ta powinna składać się z urzędników wspólnotowych i ewentualnie innego personelu; konieczne jest również wprowadzenie sankcji wspólnotowych w celu zapewnienia jednako-
wego stosowania nowych zasad na terenie całej Wspólnoty.
- (21) Jednym z niezbędnych elementów właściwego zarządzania wspólną organizacją rynku jest dokładna znajomość rynku; dlatego należy podjąć odpowiednie środki.
- (22) Przyznanie pewnej pomocy mogłoby mieć niekorzystny wpływ na funkcjonowanie jednolitego rynku; dlatego należy rozszerzyć przepisy Traktatu umożliwiające kontrolę nad przyznaną pomocą przez Państwa Członkowskie i zakaz stosowania pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem na sektor określony w niniejszym rozporządzeniu.
- (23) Wspólna organizacja rynku w tym sektorze musi jednocześnie w odpowiedni sposób uwzględniać cele wymienione w art. 39 i 110 Traktatu.
- (24) W celu ułatwienia wykonania przepisów niniejszego rozporządzenia należy ustalić procedurę dotyczącą ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją za pośrednictwem komitetu zarządzającego.
- (25) W celu rozwiązania szczególnie niekorzystnej sytuacji w sektorze orzechów laskowych należy przyznać pomoc ryczałtową w odniesieniu do orzechów laskowych zebranych w latach gospodarczych 1997/1998, 1998/1999 i 1999/2000,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynku owoców i warzyw.
2. Wspólna organizacja obejmuje następujące produkty:

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 105. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1193/96 (Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 1).

Kod CN	Wyszczególnienie
0702 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory i inne warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusta, kalafiory, kalarepa, kapusta pastewna i inne podobne kapustne, świeże lub schłodzone
0705	Salata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykoria (<i>Cichorium spp.</i>), świeża lub schłodzona
0706	Marchew, rzepa, burak ćwikłowy, salsefia, seler, rzodkiew i inne jadalne korzenie, świeże lub schłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex 0709	Inne warzywa, świeże lub schłodzone, z wyjątkiem warzyw ujętych w podpozycjach 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 i 0709 90 60
ex 0802	Inne orzechy, świeże lub suszone, w skorupach lub ze skórą lub obrane, z wyjątkiem areki (lub betelu) oraz orzechów koli z podpozycji 0802 90 30
0803 00 11	Świeże figi rajske
ex 0803 00 90	Suszone figi rajske
0804 20 10	Świeże figi
0804 30 00	Ananasy
0804 40	Awokado
0804 50 00	Gujawa, owoce mango i mangostanu
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 21	Świeże winogrona deserowe
0806 10 29	
0806 10 30	
0806 10 40	
0806 10 50	
0806 10 61	
0806 10 69	
0807	Melony (w tym arbuzy) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże
0809	Morele, czereśnie, brzoskwinie (w tym nektarynki), śliwki i tarnina, świeże
0810	Inne owoce, świeże
0813 50 31	Wyłącznie mieszanki lub suszone orzechy wg CN 0801 i 0802
0813 50 39	
1212 10 10	Chleb świętojański

3. Jeśli zachodzi taka potrzeba, lata gospodarcze w odniesieniu do produktów wymienionych w ust. 2 są ustalane według procedury ustanowionej w art. 46.

TYTUŁ I

Klasyfikacja produktów

Artykuł 2

1. Produkty, które mają dotrzeć do konsumenta w stanie świeżym, mogą być klasyfikowane w oparciu o ustalone normy.

2. Normy dotyczące świeżych owoców i warzyw zamieszczone w załączniku I przyjmuje się w oparciu o procedurę ustanowioną w art. 46, w celu wprowadzenia w życie wspólnej organizacji rynków. W tym celu uwzględnione są normy EKGNZ zalecone przez Grupę Roboczą Europejskiej Komisji Gospodarczej ds. Standaryzacji i Jakości Szybko Psujących się Produktów.

Do chwili przyjęcia nowych norm obowiązują w dalszym ciągu normy sporządzone na podstawie z art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72.

3. Komisja stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46 Komisja może dodać inne produkty do wykazu w załączniku I.

Artykuł 3

1. Posiadacz produktów objętych przyjętymi normami jakości nie może zaprezentować lub wystawiać tych produktów na sprzedaż albo dostarczać ich lub wprowadzać do obrotu w obrębie Wspólnoty w jakikolwiek inny sposób niż zgodny z tymi normami. Posiadacz ponosi odpowiedzialność za ich przestrzeganie.

Jednakże Państwa Członkowskie mogą zwolnić z wymogu przestrzegania norm jakości lub niektórych ich przepisów:

- a) produkty zaprezentowane lub wystawione na sprzedaż, sprzedane, dostarczone lub wprowadzone do obrotu w inny sposób przez hodowcę na rynki hurtowe, w szczególności na rynki producenta położone na obszarze produkcji;
- b) produkty przetransportowane z tych rynków hurtowych do punktów obróbki wstępnej i pakowania oraz magazynów mieszczących się na tym samym obszarze produkcji.

W przypadku gdy stosuje się akapit drugi, dane Państwo Członkowskie informuje Komisję i powiadamia ją o podjętych działaniach.

2. Nie jest wymagane przestrzeganie norm jakości w obrębie danego obszaru produkcji w odniesieniu do:

- a) produktów sprzedanych lub dostarczonych przez hodowcę do punktów wstępnej obróbki i pakowania lub magazynów albo przetransportowanych z jego gospodarstwa do tego rodzaju punktów;

- b) produktów przetransportowanych z magazynów do punktów wstępnej obróbki i pakowania;

3. Nie jest wymagane przestrzeganie norm jakości w odniesieniu do:

- a) produktów transportowanych do zakładów przetwórczych, chyba że w odniesieniu do produktów przeznaczonych na potrzeby przetwórstwa przemysłowego są ustalone minimalne kryteria jakościowe zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46;
- b) produktów przekazywanych przez producenta w jego gospodarstwie konsumentom do ich własnego użytku;
- c) na podstawie decyzji Komisji przyjętej na wniosek Państwa Członkowskiego w oparciu o procedurę określoną w art. 46 w odniesieniu do produktów z danego regionu, które są sprzedawane w handlu detalicznym na terenie regionu do celów konsumpcji z utrwaloną lokalnie tradycją.

4. Należy przedstawić dowody, że produkty objęte ust. 2 i 3 lit. a), spełniają ustanowione warunki, w szczególności w odniesieniu do ich zamierzonego wykorzystania.

Artykuł 4

W przypadku gdy w następstwie wyjątkowego niedoboru lub wyjątkowo dużej podaży, podaż produktów odpowiadających normom jakości nie jest w stanie zaspokoić popytu konsumentów lub wydatnie go przekracza, wprowadzone zostają środki stanowiące odstępstwa od stosowania tych norm przez ograniczony okres, zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty i zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Artykuł 5

1. Szczegółowe informacje wymagane w ramach norm jakości muszą być przedstawione czytelnie w widocznym miejscu na jednej stronie opakowania lub wydrukowane w nieusuwalny sposób bezpośrednio na opakowaniu lub na etykiecie, która stanowi integralną część lub jest trwale przymocowana do opakowania.

2. W przypadku towarów transportowanych luzem lub ładowanych bezpośrednio na środki transportu, szczegóły określone w ust. 1 są zamieszczane w dokumencie towarzyszącym lub wykazane na etykiecie umieszczonej w widocznym miejscu w środkach transportu.

Artykuł 6

Na etapie sprzedaży detalicznej, na którym produkty są pakowane, wymagane szczegółowe dane są umieszczane w czytelny i dobrze widoczny sposób.

W przypadku produktów w opakowaniach jednostkowych w rozumieniu dyrektywy 79/112/EWG⁽¹⁾, poza wszystkimi informacjami przewidzianymi we wspólnych normach jakościowych, podana jest waga netto. Jednakże w przypadku produktów sprzedawanych zazwyczaj na sztuki wymóg dotyczący wagi netto nie ma zastosowania, jeżeli liczba sztuk jest widoczna i łatwo może być obliczona lub, jeżeli jest to niemożliwe, na etykiecie podana jest liczba.

Produkty mogą być prezentowane bez opakowania, pod warunkiem że detalista wystawia towar przeznaczony na sprzedaż wraz z metką, która jest umieszczona w widocznym miejscu i zawiera czytelne dane odnośnie do norm jakości odnoszących się do:

- odmiany,
- pochodzenia produktu,
- klasy.

Artykuł 7

W celu ustalenia, czy produkty objęte normami jakości spełniają przepisy art. 3–6, zgodnie z przepisami tytułu VI, przeprowadzane są kontrole polegające na pobieraniu próbek przez organy wyznaczone w tym celu przez każde Państwo Członkowskie na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu i podczas transportu.

Wskazane jest, aby kontrole te były dokonywane przez wysyłkę z obszarów produkcji, w trakcie pakowania lub ładowania produktów.

Państwa Członkowskie przekazują innym Państwom Członkowskim oraz Komisji nazwy organów, które zostały wyznaczone jako odpowiedzialne za kontrole.

Artykuł 8

1. Dopuszcza się przywóz produktów objętych normami jakości z państw trzecich wyłącznie wówczas, gdy odpowiadają one normom jakości lub normom im równoważnym.

2. Artykuł 3-7 stosuje się do produktów przywożonych do Wspólnoty po wypełnieniu formalności przywozowych zgodnie z bieżącymi zasadami wspólnotowymi.

Artykuł 9

1. Dopuszcza się wywóz produktów objętych normami jakości do państw trzecich wyłącznie wówczas, gdy odpowiadają one tym normom.

Jednakże w celu spełnienia wymagań rynków docelowych można zezwolić na odstępstwa zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 45.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 79/112/EWG z dnia 18 grudnia 1978 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do etykietowania, prezentacji i reklamowania środków spożywczych (Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

2. Produkty przeznaczone na wywóz do państw trzecich podlegają kontroli pod względem zgodności z normami jakości zanim opuszczą obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 10

Środki dla zapewnienia jednakowego stosowania przepisów zawartych w tym tytule rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

W odniesieniu do produktów przeznaczonych na przywóz do Wspólnoty środki takie mogą polegać na zatwierdzaniu urzędowych organów kontroli państwa trzeciego wywozu.

TYTUŁ II

Organizacje producentów

Artykuł 11

1. Do celów niniejszego rozporządzenia przez „organizację producentów” rozumie się każdą osobę prawną:

a) ustanowioną z własnej inicjatywy hodowców następujących kategorii produktów wymienionych w art. 1 ust. 2:

- i) owoce i warzywa
- ii) owoce
- iii) warzywa
- iv) produkty przeznaczone do przetwórstwa
- v) owoce cytrusowe
- vi) orzechy
- vii) grzyby;

b) której celem działania jest w szczególności:

- 1) zapewnienie, że produkcja jest planowana i dostosowana do podaży, w szczególności pod kątem jakości i ilości;
- 2) wspieranie koncentracji podaży i wprowadzanie do obrotu produktów wytwarzanych przez jej członków;
- 3) obniżanie kosztów produkcji i stabilizację cen producentów;
- 4) wspieranie stosowania zasad uprawy, technologii produkcji, w szczególności korzystnych dla środowiska zasad gospodarki ściekami, w celu ochrony jakości zasobów wody, gleby i krajobrazu i zachowania lub stymulacji zróżnicowania życia biologicznego;

c) której statut wymaga od producentów będących jej członkami, w szczególności:

- 1) stosowania zasad przyjętych przez organizację producentów odnoszących się do sprawozdawczości produkcyjnej, samej produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;

- 2) przynależności do jednej tylko organizacji określonej w lit. a) w odniesieniu do danej produkcji gospodarstwa rolnego w zakresie jednej z kategorii produktów wymienionych w lit. a);
- 3) wprowadzenia do obrotu całej wspomnianej produkcji za pośrednictwem organizacji producentów.

Jednakże w przypadku gdy organizacja producentów wyda taką zgodę oraz zgodnie z ustalonymi przez nią warunkami, producenci będący jej członkami mogą:

- sprzedawać w gospodarstwie nie więcej niż 25 % swojej produkcji, jeżeli są członkami organizacji producentów owoców i warzyw, jak określono w lit. a) ppkt i) oraz nie więcej niż 20 % ich produkcji, jeżeli są członkami innego rodzaju organizacji producentów, bezpośrednio konsumentom na ich własne potrzeby, a ponadto;
- wprowadzać do obrotu we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów, produkty w ilościach, które mają charakter marginalny w stosunku do wielkości wprowadzanych do obrotu przez ich organizację;
- wprowadzać do obrotu za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację produkty, które ze względu na ich charakter nie są zwykle objęte działalnością handlową danej organizacji;
- mieć upoważnienie, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46, do zawierania dla niektórych produktów, w drodze odstępstwa, bezpośrednich umów na malejące dostawy do przedsiębiorstw przetwórczych na okres przejściowy do dnia 31 grudnia 1999 r.;

- 4) dostarczać informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych, w szczególności w odniesieniu do obszarów uprawnych, wysokości zbiorów, rentowności i bezpośredniej sprzedaży;
- 5) dokonywać wpłat ustalonych w statucie, przeznaczonych na tworzenie i uzupełnianie funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 15;

d) której statut przewiduje:

- 1) procedury związane z określaniem, przyjmowaniem i zmienianiem zasad określonych w lit. c) pkt 1;
- 2) zobowiązanie członków do wpłat składek członkowskich potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
- 3) zasady umożliwiające członkom będącym producentami dokonywania demokratycznie dokładnego zbadania ich organizacji i jej decyzji;

- 4) kary za naruszenie zobowiązań określonych statutem, w szczególności za zaleganie ze składkami lub zasad ustalonych przez organizację producentów;
- 5) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa; oraz
- 6) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji;

e) która została uznana przez dane Państwo Członkowskie, zgodnie z ust. 2.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie uznają za organizacje producentów wszystkie grupy producentów ubiegające się o takie uznanie, pod warunkiem że:

- a) spełniają wymagania ustanowione w ust. 1 i mogą przedstawić odpowiednie dowody, w tym na zgrupowanie minimalnej liczby członków i dysponowanie minimalną wielkością produkcji, która może być wprowadzona do obrotu, określonej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 45;
- b) istnieją dostateczne dowody na to, że mogą one prowadzić swoją działalność w prawidłowy sposób, zarówno w czasie, jak i pod względem skuteczności;
- c) efektywnie umożliwiają ich członkom uzyskanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy;
- d) faktycznie dostarczają swoim członkom środki techniczne umożliwiające magazynowanie, pakowanie i sprzedaż ich produktów i zapewniają właściwe zarządzanie ich działalnością pod względem handlu i budżetu.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia Państwa Członkowskie mogą również uznać za organizacje producentów inne organizacje producentów niż określone w ust. 1 lit. a), które istniały przez wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i zostały uznane w oparciu o rozporządzenie nr 1035/72 przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy na podstawie poprzedniego akapitu Państwa Członkowskie uznają te organizacje producentów, stosuje się wymagania ustanowione w ust. 1, z wyjątkiem ust. 1 lit. a), i – gdy jest to właściwe – w ust. 1 lit. c) pkt 2 oraz w ust. 2.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie:

- a) podejmują decyzję o uznaniu organizacji producentów w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami towarzyszącymi;

- b) dokonują kontroli w regularnych odstępach czasu w celu upewnienia się, czy organizacja producentów spełnia warunki uznania, nakładają stosowne kary w razie niewypełnienia tych warunków i decydują, gdy jest to niezbędne, o cofnięciu uznania;
- c) powiadamiają w ciągu dwóch miesięcy Komisję o każdej decyzji dotyczącej uznania, odmowy lub cofnięcia uznania.

2. Warunki dotyczące przekazywanych sprawozdań Komisji przez Państwa Członkowskie o działalności organizacji producentów oraz częstotliwości ich przekazywania są opracowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Komisja sprawdza, czy wypełniane są przepisy art. 11 i ust. 1 lit. b) tego artykułu na drodze kontroli dokonywanych zgodnie z przepisami tytułu VI i w oparciu o wyniki takich kontroli występuje w stosownych przypadkach do Państw Członkowskich o cofnięcie uznania.

Artykuł 13

1. Organizacje producentów uznane na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, które nie kwalifikują się do uznania na podstawie art. 11 niniejszego rozporządzenia z pominięciem okresu przejściowego, mogą w dalszym ciągu funkcjonować w ramach przepisów tytułu IV przez okres dwóch lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że pozostają zgodne z wymaganiami wspomnianego artykułu rozporządzenia (EWG) nr 1035/52.

2. Okres dwóch lat określony w ust. 1 może być przedłużony do pięciu lat, pod warunkiem że dana organizacja producentów:

- a) w celu uzyskania uznania zgodnie z przepisami art. 11 ust. 2 przedstawia plan działania właściwemu Państwu Członkowskiemu w ustalonym terminie przed upływem dwuletniego okresu określonego w ust. 1, które go zaakceptuje lub odrzuci;
- b) może wykazać, przedstawiając swój plan działania, że utworzyła fundusz operacyjny określony w art. 15;
- c) podejmuje się, pod groźbą kar określonych przez Państwo Członkowskie, zakończyć realizację swojego planu działania przed upływem okresu pięciu lat.

3. Organizacja producentów, która przestała spełniać warunki ustanowione w ust. 2, niezależnie od przyczyny i czasu, traci swój status jako taka na warunkach określonych w art. 12 ust. 1 lit. b).

Jednakże akapit pierwszy stosuje się bez uszczerbku dla indywidualnych praw, jakie organizacja producentów może uzyskać zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1035/72.

Artykuł 14

1. Dla nowych organizacji producentów lub organizacji, które nie zostały uznane na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, dopuszcza się okres przejściowy nieprzekraczający pięciu lat dla spełnienia warunków uznania ustanowionych w art. 11.

W celu zakwalifikowania przedstawiają one właściwemu Państwu Członkowskiemu podzielony na etapy plan uznawania, którego zatwierdzenie sygnalizuje początek pięcioletniego okresu określonego w pierwszym akapicie i stanowi wstępne uznanie.

2. W okresie czterech lat po wstępnym uznaniu, Państwa Członkowskie mogą udzielić organizacjom producentów określonym w ust. 1:

a) pomocy mającej na celu wsparcie formowania się tych organizacji i ułatwienia ich działalności administracyjnej;

b) pomocy w sposób bezpośredni lub za pośrednictwem instytucji kredytujących, w formie specjalnych pożyczek na pokrycie części inwestycji wymaganych dla uznania i umieszczonych w planie uznawania określonego w ust. 1 akapit drugi.

3. Zgodnie z art. 51 ust. 2 i 3 pomoc określona w ust. 2 jest pokrywana przez Wspólnotę.

4. Przed wstępnym uznaniem Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o swoich zamiarach i ich następstwach finansowych.

5. Przedstawienie planu uznawania Państwu Członkowskiemu przez organizację producentów pociąga za sobą zobowiązanie tej organizacji do poddania się kontrolom krajowym jak również wspólnotowym zgodnie z przepisami tytułu VI, w szczególności w odniesieniu do właściwego zarządzania funduszami publicznymi.

6. Państwa Członkowskie nakładają mające zastosowanie sankcje na organizacje producentów, które nie wypełniają swoich zobowiązań.

7. Szczegółowe zasady stosowania przyjęte na podstawie art. 48 dla wykonania tego artykułu zawierają przepisy zapewniające, że pomoc przyznana portugalskim organizacjom producentów nie jest mniejsza, wyrażona jako udział procentowy wartości wprowadzonej do obrotu produkcji organizacji producentów, niż ta wynikająca z rozporządzenia (EWG) nr 746/93 (¹).

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 746/93 z dnia 17 marca 1993 r. w sprawie przyznawania pomocy w celu wsparcia tworzenia oraz ułatwienia działalności organizacji producentów w Portugalii przewidzianych w rozporządzeniach (EWG) nr 1035/72 i (EWG) nr 1360/78.

Artykuł 15

1. Pomoc finansowa Wspólnoty jest przyznawana organizacjom producentów tworzącym fundusz operacyjny na warunkach określonych w niniejszym artykule.

Fundusz ten jest utrzymywany dzięki wkładom finansowym pobieranym od producentów będących członkami na podstawie ilości lub wartości faktycznie wprowadzonych do obrotu owoców i warzyw oraz dzięki pomocy finansowej określonej w akapicie pierwszym.

2. Fundusze operacyjne wskazane w ust. 1 są wykorzystywane dla:

- a) finansowania wycofywania z rynku na warunkach określonych w ust. 3;
- b) finansowania programu operacyjnego przedstawionego właściwym władzom krajowym i zatwierdzonego przez nie na podstawie art. 16 ust. 1.

Fundusze takie mogą być również wykorzystane w całości lub częściowo dla finansowania planu działania przedłożonego przez organizację producentów, jak określono w art. 13.

3. Wykorzystanie funduszu operacyjnego na finansowanie wycofywania z rynku jest dopuszczalne wyłącznie, jeżeli właściwe władze krajowe zatwierdziły program operacyjny. Finansowanie przyjmuje jedną lub więcej z następujących form:

- a) rekompensata z tytułu wycofania z rynku dla produktów nie wymienionych w załączniku II, które są zgodne z obowiązującymi normami, jeżeli normy takie zostały ustanowione na podstawie art. 2;
- b) przyznanie uzupełnienia do wspólnotowej rekompensaty z tytułu wycofania.

Państwa Członkowskie mogą ustalić maksymalny poziom rekompensaty lub uzupełnienia, ale kwota ustalonego w ten sposób uzupełnienia dodana do kwoty rekompensaty wspólnotowej z tytułu wycofania nie może przekroczyć maksymalnego poziomu cen towarów wycofywanych stosowanych w roku gospodarczym 1995/1996 zgodnie z przepisami art. 16 ust. 3 lit. a), art. 16 lit. a), art. 16 lit. b) i art. 18 ust. 1 lit. a) tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 1035/72.

Część funduszu operacyjnego, która może być wykorzystana na finansowanie wycofywania nie może przekraczać 60 % w pierwszym roku, 55 % w drugim roku, 50 % w trzecim roku, 45 % w czwartym roku, 40 % w piątym roku i 30 % od szóstego roku, począwszy od dnia zatwierdzenia przez właściwe organy krajowe pierwszego programu operacyjnego przedłożonego przez organizację producentów i zatwierdzonego przez nie.

Limity ustanowione w art. 22 ust. 3, 4 i 5 stosuje się w odniesieniu do wycofywania określonego w niniejszym ustępie lit. a) akapit pierwszy.4. Programy operacyjne, jak wskazano w ust. 2 lit. b):

- a) mają kilka celów określonych w art. 11 ust. 1 lit. b) oraz innych, do których w szczególności należy: poprawa jakości produktów, podwyższanie handlowej wartości produktów, wspieranie produktów ukierunkowanych na konsumentów, tworzenie linii produktów organicznych, wspieranie zintegrowanej produkcji lub inne metody produkcji bezpieczne dla środowiska oraz zmniejszanie wycofywania;
- b) uwzględniają działanie dla rozwoju wykorzystania technik nieszkodliwych dla środowiska naturalnego przez producentów będących członkami w odniesieniu zarówno do praktyk uprawy jak i gospodarki odpadami.

Określenie „Techniki nieszkodliwe dla środowiska” oznaczają w szczególności te, które pomagają osiągnąć cele art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (EWG) nr 2078/92 ⁽¹⁾;

- c) zapewniają finansowanie zasobów technicznych i ludzkich wymaganych dla zapewnienia zgodności z normami i zasadami fitosanitarnymi oraz maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości.

5. Pomoc finansowa określona w ust. 1 jest równa kwocie faktycznie płaconych wkładów finansowych wskazanych w tym ustępie, ale ograniczona do 50 % faktycznych wydatków ponoszonych na podstawie ust. 2.

Ten udział procentowy wynosi 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część jest przedkładany przez:

- a) kilka organizacji producentów wspólnotowych działających w różnych Państwach Członkowskich w ramach działań transnarodowych, z wyjątkiem działań określonych w ust. 2 lit. a);
- b) lub jedną albo kilka organizacji producentów zaangażowanych w programy działające na podstawie międzybranżowej.

Jednakże pomoc finansowa jest ograniczona do 4 % wartości wprowadzonej do obrotu produkcji każdej organizacji producentów, pod warunkiem że całkowita kwota pomocy finansowej stanowi mniej niż 2 % łącznego obrotu wszystkich organizacji producentów. W celu zapewnienia, aby limit ten był przestrzegany, wypłacana jest zaliczka w wysokości 2 %, a pozostała część pomocy finansowej zostaje przyznana z chwilą, gdy znana jest łączna kwota wniosków o pomoc. Począwszy od 1999 r. wartość 4 % jest podwyższona do 4,5 %, a udział procentowy łącznego obrotu jest zwiększony z 2 % do 2,5 %.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2078/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie metod produkcji rolniej zgodnych z wymaganiami ochrony środowiska i utrzymania obszarów wiejskich (Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 85). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2722/95 (Dz.U. L 288 z 1.12.1995, str. 35).

6. W regionach Wspólnoty, w których stopień organizacji producentów jest szczególnie niski, Państwa Członkowskie mogą być upoważnione, na podstawie należycie uzasadnionego wniosku, do przyznania organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej nie więcej niż połowie wkładów finansowych producentów. Pomoc ta ma dla funduszu operacyjnego charakter uzupełniający.

W przypadku Państw Członkowskich, w których poniżej 15 % produkcji owoców i warzyw jest wprowadzane do obrotu przez organizacje producentów i których produkcja owoców i warzyw stanowi co najmniej 15 % ich ogólnej produkcji rolnej, pomoc określona w pierwszym akapicie może być zwrócona przez Wspólnotę na wniosek danego Państwa Członkowskiego przez Wspólnotowe Ramy Wsparcia.

Artykuł 16

1. Programy operacyjne określone w art. 15 ust. 2 lit. b) są przedkładane właściwym organom krajowym, które je zatwierdzają lub odrzucają lub żądają ich zmiany stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie ustanawiają ramy krajowe w celu sporządzenia ogólnych warunków w odniesieniu do środków określonych w art. 15 ust. 4 lit. b). Przedstawiają one swoją propozycję ram Komisji, która w ciągu trzech miesięcy może żądać wprowadzenia zmian, jeżeli uzna, że ta propozycja nie umożliwia realizacji celów określonych w art. 130r Traktatu oraz w programie polityki i działania Wspólnoty w odniesieniu do środowiska naturalnego i stałego rozwoju.

2. Najpóźniej do końca każdego roku organizacje producentów przekazują Państwu Członkowskiemu informację o przewidywanej kwocie funduszu operacyjnego na następny rok oraz przedstawiają właściwe uzasadnienia oparte na przewidywaniach programu operacyjnego; przekazują informacje o wydatkach w roku bieżącym i ewentualnie w roku poprzednim oraz, gdy jest to niezbędne, przewidywane ilości produkcji na rok następny. Państwo Członkowskie powiadamia przed dniem 1 stycznia następnego roku organizację producentów o przewidywanej kwocie pomocy finansowej stosownie do limitów określonych w art. 15 ust. 5.

Wypłaty pomocy finansowej są dokonywane na podstawie wydatków poniesionych z tytułu programów objętych programem operacyjnym. Zaliczki mogą być wypłacane w odniesieniu do tych samych programów z zastrzeżeniem przepisu o gwarancji lub zabezpieczeniu.

Na początku każdego roku i najpóźniej do dnia 31 stycznia, organizacja producentów powiadamia Państwo Członkowskie o ostatecznej kwocie wydatków za rok poprzedni załączając niezbędne dokumenty towarzyszące, tak aby mogła otrzymać pozostałą część pomocy finansowej Wspólnoty.

3. Stowarzyszenie organizacji producentów uznane przez Państwo Członkowskie może zastąpić swoich członków w celach związanych z zarządzaniem ich funduszem operacyjnym w rozumieniu art. 15 ust. 1 i w celu ustanowienia, wykonania i przedłożenia programów operacyjnych określonych w art. 15 ust. 2 lit. b). W takich przypadkach stowarzyszenie otrzymuje pomoc finansową i dokonuje powiadomienia określonego w ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Czas trwania programów operacyjnych i finansowania ich z jednej strony przez producentów i organizacje producentów, a z drugiej przez Wspólnotę, wynosi minimalnie trzy lata, a maksymalnie pięć lat.

5. Przedłożenie programu operacyjnego Państwu Członkowskiemu przez organizację producentów lub, jeżeli wybrana została opcja wskazana w ust. 3, przez stowarzyszenie organizacji producentów, powoduje zobowiązanie się organizacji lub stowarzyszenia do poddania się kontroli krajowej lub wspólnotowej zgodnie z tytułem VI, w szczególności w odniesieniu do właściwego zarządzania środkami publicznymi.

Artykuł 17

Jeżeli ogólne instrumenty wspólnej organizacji rynku okazują się nieodpowiednie lub niewłaściwe w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, które mają duże lokalne lub regionalne znaczenie gospodarcze lub ekologiczne i które stają wobec ciągłych trudności na rynku Wspólnoty, w szczególności w wyniku silnej konkurencji międzynarodowej, mogą być podjęte szczególne środki mające na celu poprawę konkurencyjności tych produktów i ich wspieranie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Artykuł 18

1. W przypadkach, w których organizacja producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów, które przyjęło te same zasady, działające w określonym obszarze gospodarczym, jest uznawane w odniesieniu do określonego produktu za będące reprezentatywną dla produkcji i producentów w tym obszarze, zainteresowane Państwo Członkowskie może na żądanie organizacji lub stowarzyszenia zobowiązać producentów prowadzących działalność gospodarczą w tym obszarze, którzy nie należą do jednej z organizacji określonych powyżej, do przestrzegania następujących zasad:

a) zasad określonych w art. 11 ust. 1 lit. c) pkt 1,

b) zasad przyjętych przez organizację lub stowarzyszenie w odniesieniu do wycofywania produktów z rynku,

pod warunkiem że zasady te:

- obowiązywały przez okres co najmniej jednego roku gospodarczego,
- są ujęte w wyczerpującym wykazie w załączniku III,
- obowiązują przez nie więcej niż trzy lata gospodarcze.

2. Do celów niniejszego artykułu „obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których warunki produkcji i wprowadzania do obrotu są jednorodne.

3. Organizacja producentów lub stowarzyszenie organizacji jest uważane za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, w przypadku gdy jej członkowie stanowią co najmniej dwie trzecie producentów w obszarze gospodarczym, w którym ona działa i obejmuje co najmniej dwie trzecie produkcji tego obszaru.

4. Zasady, które obowiązują wszystkich producentów na określonym obszarze gospodarczym:

- a) nie mogą być krzywdzące dla innych producentów w Państwie Członkowskim lub Wspólnocie;
- b) nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów dostarczanych dla przetwórstwa na podstawie umowy zawartej przez rozpoczęciem roku gospodarczego, chyba że są one wyraźnie nimi objęte, z wyłączeniem zasad dotyczących sprawozdań o produkcji określonych w ust. 1 lit. a);
- c) nie mogą być sprzeczne z obowiązującymi zasadami wspólnotowymi i krajowymi.

5. Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o zasadach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkich producentów na określonym obszarze gospodarczym. Zasady te są publikowane w Dzienniku Urzędowym seria „C”.

Komisja decyduje, że Państwo Członkowskie musi uchylić rozszerzenie zasad, o którym zdecydowało to Państwo Członkowskie:

- a) jeżeli uznaje, że przedmiotowe rozszerzenie na innych producentów eliminuje konkurencję na znacznej części rynku wewnętrznego lub zagraża wolnemu handlowi lub że cele art. 39 Traktatu są zagrożone;
- b) jeżeli uznaje, że art. 85 ust. 1 Traktatu stosuje się do porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki, co do których podjęto decyzję o rozszerzeniu na innych producentów. Decyzja Komisji w odniesieniu do tego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki stosuje się dopiero od dnia takiego ustalenia;
- c) w przypadku gdy w następstwie kontroli *ex post* na podstawie tytułu VI ustali, że niniejszy artykuł nie był przestrzegany.

6. W przypadku gdy stosuje się ust. 1, zainteresowane Państwo Członkowskie może zdecydować w oparciu o przedstawiony dowód, że producenci niebędący członkami są zobowiązani wobec organizacji lub, gdy jest to właściwe, wobec stowarzyszenia do wkładów finansowych płaconych przez producentów będących członkami, w takim stopniu, w jakim są one wykorzystane na pokrycie:

- a) kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania zasad określonych w ust. 1;
- b) kosztów prac badawczych, badań rynku i wspierania sprzedaży podejmowanych przez organizację lub stowarzyszenie i przysparzających korzyści wszystkim producentom na tym obszarze.

7. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji wykaz obszarów gospodarczych określonych w ust. 2. W ciągu miesiąca od notyfikacji Komisja zatwierdza wykaz lub po konsultacji z danym Państwem Członkowskim, decyduje o wprowadzeniu zmian, które muszą być przez to państwo wprowadzone. Zatwierdzony wykaz jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich seria „C”.

TYTUŁ III

Organizacje i porozumienia międzybranżowe

Artykuł 19

1. Do celów niniejszego rozporządzenia określenie „uznane organizacje międzybranżowe” zwane dalej „organizacjami międzybranżowymi” oznaczają osoby prawne, które:

- a) są utworzone z przedstawicieli reprezentujących działalność gospodarczą powiązaną z produkcją, handlem lub przetwórstwem produktów określonych w art. 1 ust. 2;
- b) są ustanowione z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub stowarzyszeń, które je tworzą;
- c) realizują szereg następujących działań w jednym lub więcej regionach Wspólnoty, uwzględniając interesy konsumentów:
 - poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku,
 - pomoc dla lepszej koordynacji sposobu wprowadzania do obrotu owoców i warzyw, w szczególności poprzez prace badawcze i badania rynku,
 - sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z zasadami wspólnotowymi,
 - pełniejsze wykorzystanie potencjału wyprodukowanych owoców i warzyw,

- dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych dla dostosowania produkcji pod kątem produktów lepiej odpowiadającym wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska,
 - poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania produktów fitosanitarnych i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody,
 - opracowywanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu,
 - wykorzystywanie potencjału i ochrona rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych,
 - wspieranie produkcji zintegrowanej lub innych metod produkcji przyjaznych dla środowiska naturalnego,
 - ustanawianie reguł w odniesieniu do zasad produkcji i wprowadzania do obrotu określonych w załączniku III, które są surowsze niż reguły wspólnotowe lub krajowe.
- d) zostały uznane przez zainteresowane Państwa Członkowskie na warunkach określonych w ust. 2.

2. Jeżeli struktury Państwa Członkowskiego to uzasadniają, Państwa Członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe w rozumieniu niniejszego rozporządzenia wszystkie organizacje utworzone na ich terytorium, które złożyły odpowiedni wniosek, pod warunkiem że:

- a) prowadzą swoją działalność w jednym lub większej liczbie regionów na tym terytorium;
- b) reprezentują znaczną część produkcji lub handlu, lub przetwórstwa owoców i warzyw oraz produktów uzyskiwanych w drodze przetwórstwa owoców i warzyw we wspomnianym regionie lub regionach i w przypadku więcej niż jednego regionu mogą one wykazać się minimalnym poziomem reprezentacyjności w każdym regionie dla każdej z branż, które skupiają;
- c) prowadzą szereg działań określonych w ust. 1 lit. c);
- d) same nie zajmują się produkcją lub przetwórstwem, lub wprowadzaniem do obrotu owoców i warzyw lub produktów uzyskanych w drodze przetwórstwa z owoców i warzyw;
- e) nie prowadzą żadnego rodzaju działalności spośród określonych w art. 20 ust. 3.

3. Przed przyznaniem uznania Państwo Członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wniosek o uznanie, dostarczając wszelkich odpowiednich informacji o ich przedstawicielach i ich prowadzonej działalności wraz z innymi informacjami niezbędnymi do oceny.

Komisja może sprzeciwić się uznaniu w terminie dwóch miesięcy po powiadomieniu.

4. Państwa Członkowskie:

- a) decydują o tym, czy przyznać uznanie w ciągu trzech miesięcy od złożenia wniosku i wraz z wszystkimi odpowiednimi dokumentami towarzyszącymi;
- b) przeprowadzają kontrole w regularnych odstępach czasu dla upewnienia się, czy organizacje międzybranżowe spełniają warunki uznania, a w przeciwnym razie nakładają na takie organizacje sankcje i, gdy jest to niezbędne, decydują o cofnięciu uznania;
- c) cofają uznanie jeżeli:
 - i) warunki uznania ustanowione w niniejszym rozporządzeniu nie są już spełniane;
 - ii) organizacja międzybranżowa narusza jeden z zakazów nałożonych w art. 20 ust. 3 bez uszczerbku dla innych sankcji wynikających z prawa krajowego;
 - iii) organizacje międzybranżowe nie spełniają obowiązku powiadomienia określonego w art. 20 ust. 2;
- d) w przeciągu dwóch miesięcy powiadamiają Komisję o ich decyzjach w sprawie przyznania, odmowy lub cofnięcia uznania.

5. Warunki, na jakich Państwa Członkowskie mają przekazywać sprawozdania o działalności organizacji międzybranżowych do Komisji oraz ich częstotliwość są sporządzane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Komisja sprawdza, czy przestrzegane są przepisy ust. 2 i 4 lit. b) poprzez kontrole dokonywane zgodnie z tytułem VI i może w wyniku tych kontroli żądać od Państwa Członkowskiego cofnięcia uznania.

6. Uznanie stanowi upoważnienie do prowadzenia działań wymienionych w ust. 1 lit. c), które są spójne z warunkami niniejszego rozporządzenia.

7. Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria „C” wykaz uznanych organizacji międzybranżowych, wskazując gospodarczy zakres lub obszar działalności oraz działalności prowadzonej w rozumieniu w art. 21. Informacje o cofnięciu uznania są również publikowane.

Artykuł 20

1. Nie naruszając przepisów art. 1 rozporządzenia nr 26⁽¹⁾, art. 85 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do umów, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych, mających na celu wykonanie środków określonych w art. 19 ust. 1 lit. c).

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 26 w sprawie zastosowania pewnych zasad konkurencji w produkcji artykułów rolnych i obrocie handlowym tymi artykułami (Dz.U. 30 z 20.4.1962, str. 993/62). Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem nr 49 (Dz.U. 53 z 1.7.1962, str. 1571/62).

2. Ustęp 1 stosuje się tylko pod warunkiem, że:

Artykuł 21

- Komisja została powiadomiona o porozumieniach, decyzjach i uzgodnionych praktykach, oraz
- w ciągu dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich żądanych szczegółowych danych Komisja nie uznała umów, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z zasadami wspólnotowymi.

Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki nie mogą być wykonywane dopóki nie upłynie okres wskazany w akapicie pierwszym tiret drugie.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, które:

- mogą prowadzić do podziału rynków w jakiejkolwiek formie wewnątrz Wspólnoty,
- mogą wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku,
- mogą tworzyć zakłócenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej prowadzonej za pomocą środka organizacji międzybranżowej,
- wymagają ustalania cen, bez uszczerbku dla działań podjętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie stosowania szczególnych przepisów reguł wspólnotowych,
- mogą prowadzić do dyskryminacji lub eliminacji konkurencji w odniesieniu do znacznej części przedmiotowych produktów, są w każdym przypadku uznawane za niezgodne z regułami wspólnotowymi.

4. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu określonego w ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie Komisja uznaje, że nie zostały spełnione warunki stosowania niniejszego rozporządzenia, podejmuje decyzję stwierdzającą, że art. 85 ust. 1 Traktatu stosuje się do porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

Decyzja Komisji nie wchodzi w życie przed datą powiadomienia zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała niewłaściwe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

5. W przypadku umów wieloletnich wcześniejsze powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy; jednakże w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek Państwa Członkowskiego ustalenie o braku zgodności.

1. W przypadkach, w których organizacja międzybranżowa działająca w określonym regionie lub regionach Państwa Członkowskiego jest uważana za reprezentatywną dla produkcji lub handlu, lub przetwórstwa danego produktu, zainteresowane Państwo Członkowskie może na żądanie organizacji spowodować, aby niektóre z porozumień, decyzji lub uzgodnionych praktyk wewnątrz tej organizacji obowiązywały przez ograniczony okres podmioty indywidualne lub grupowe, działające w przedmiotowym regionie lub regionach, które nie należą do tej organizacji.

2. Organizacja międzybranżowa jest uważana za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, w przypadku gdy stanowi co najmniej dwie trzecie produkcji lub handlu, lub przetwórstwa danego produktu lub produktów w danym regionie lub regionach Państwa Członkowskiego. W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie jej zasad na inne podmioty obejmuje więcej regionów niż jeden, organizacja międzybranżowa musi wykazać minimalny poziom reprezentatywności w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z danych regionów.

3. Zasady, w odniesieniu do których można żądać ich rozszerzenia na inne podmioty:

a) muszą dotyczyć jednego z następujących celów:

- sprawozdawczości produkcyjnej lub rynkowej,
- surowszych zasad produkcji niż ustanowione reguły wspólnotowe lub przepisy krajowe,
- sporządzenia znormalizowanych umów zgodnych z regułami wspólnotowymi,
- zasad dotyczących wprowadzania do obrotu,
- zasad dotyczących ochrony środowiska,
- środków dla wspierania i wykorzystania potencjału produktów,
- środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych.

Zasady określone w tiret drugim, czwartym i piątym nie mogą być inne niż te, które znajdują się w załączniku III;

b) muszą obowiązywać przez co najmniej jeden rok gospodarczy;

c) mogą obowiązywać nie dłużej niż trzy lata gospodarcze;

d) nie mogą szkodzić innym podmiotom w Państwie Członkowskim lub we Wspólnocie.

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o zasadach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkie podmioty w jednym regionie lub więcej określonych regionach. Zasady te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria „C”.

Przed opublikowaniem Komisja powiadamia Komitet przewidziany w art. 45 o wszelkich powiadomieniach dotyczących rozszerzenia porozumień międzybranżowych.

Komisja decyduje, że Państwo Członkowskie musi uchylić rozszerzenie reguł, co do którego podjęło decyzję Państwo Członkowskie, w przypadkach określonych w art. 18 ust. 5 akapit drugi.

2. W przypadkach, gdy zasady dotyczące jednego lub kilku produktów zostają rozszerzone i gdy uznana organizacja międzybranżowa prowadzi działalność jednego lub kilku rodzajów wymienionych w art. 21 ust. 3 lit. a), leżącą w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działalność jest związana z jednym lub kilkoma danymi produktami, Państwo Członkowskie, które przyznało uznanie tej organizacji, może zdecydować, że jednostki lub grupy, które nie są członkami tej organizacji, ale które uzyskują korzyści z takich działalności, płacą organizacji całość lub część wkładu finansowego płaconego przez jej członków, w zakresie w jakim wkłady takie są przeznaczone na pokrycie kosztów bezpośrednio ponoszonych jako wynik prowadzonej przedmiotowej działalności.

TYTUŁ IV

Uzgodnienia interwencyjne

Artykuł 23

1. Organizacje producentów i ich stowarzyszenia mogą nie decydować o wystawieniu na sprzedaż wytwarzanych przez ich członków produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, zarówno w ilościach, jak i w okresach uznawanych przez nie za właściwe.

2. Przeznaczenie wycofanych z rynku produktów na podstawie ust. 1, musi być ustalone przez organizację producentów lub stowarzyszenie w taki sposób, aby nie powodowało zakłócenia normalnego zagospodarowywania przedmiotowych produktów i musi uwzględniać środowisko naturalne, w szczególności w odniesieniu do wody i krajobrazu.

3. W przypadku gdy ust. 1 stosuje się do któregośkolwiek z wyszczególnionych w załączniku II produktów spełniających odpowiednie normy, organizacje producentów i stowarzyszenia wypłacają swoim producentom będącym członkami rekompensatę wspólnotową z tytułu wycofania produktu z rynku ustaloną na podstawie art. 26 do wysokości pułapu 10 % wprowadzonej do obrotu ilości.

Limit 10 % ustalony w pierwszym akapicie stosuje się do wprowadzonej do obrotu ilości każdego produktu pochodzącego wyłącznie od członków zainteresowanej organizacji producentów, lub innej organizacji w przypadkach zastosowania art. 11 ust. 1 lit. c), z wyłączeniem operacji wycofania z rynku na podstawie art. 24.

4. Pułap 10 % określony w ust. 3 stosuje się od szóstego roku gospodarczego począwszy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wycofywania produktów z rynku prowadzone w okresie przejściowym obejmującym pięć wcześniejszych lat gospodarczych nie mogą przekraczać następujących udziałów procentowych wprowadzonej do obrotu produkcji, jak określono zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46: 50 % w pierwszym roku gospodarczym, 45 % w drugim, 40 % w trzecim, 30 % w czwartym i 20 % w piątym.

Jednakże w przypadku każdego rodzaju owoców cytrusowych te udziały procentowe wynoszą: 35 % w pierwszym roku gospodarczym, 30 % w drugim, 25 % w trzecim, 20 % w czwartym i 15 % w piątym.

Ustęp 3 akapit drugi stosuje się do niniejszego ustępu.

5. Liczba 10 % określona w ust. 3 i 4 stanowi roczną średnią z okresu trzech lat z rocznym marginesem przekroczenia wynoszącym 3 %.

6. Dla jabłek i gruszek pułap 10 % określony w niniejszym artykule ust. 3, 4 i 5 oraz w art. 24 zastępuje się 8,5 %.

Dla melonów i arbuźów pułap 10 % stosuje się od roku gospodarczego 1997/1998.

Artykuł 24

W odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku II organizacje producentów udostępnią korzyści wynikające z art. 23 plantatorom, którzy nie są członkami żadnej kolektywnej struktury przewidzianej niniejszym rozporządzeniem, jeżeli wystąpią oni z takim wnioskiem. Jednakże przysługująca rekompensata wspólnotowa z tytułu wycofania produktu z rynku jest zmniejszona o 10 %. Ponadto kwota wypłacana uwzględnia, po szczegółowej kontroli dokumentów potwierdzających, ogólne koszty wycofania poniesione przez członków. Rekompensata nie może być przyznana od wielkości większej niż 10 % produkcji plantatora wprowadzonej do obrotu.

Artykuł 25

Organizacje producentów i ich stowarzyszenia powiadamiają o wszelkich szczegółowych danych dotyczących wykonywania art. 23 i 24, w szczególności środkach podjętych dla zapewnienia przyjaznych dla środowiska praktyk związanych z wycofywaniem, właściwe władze krajowe, które przekazują te informacje Komisji.

Informacje, które mają być przekazane, są ustalane, gdy jest to niezbędne, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Państwa Członkowskie ustanawiają ramy krajowe dla sporządzenia ogólnych warunków dotyczących metod wycofywania produktów z rynku, z poszanowaniem środowiska naturalnego. Przedstawiają one proponowane przez siebie ramy Komisji, która w ciągu trzech miesięcy może zażądać wprowadzenia zmian, jeżeli uzna, że propozycja nie umożliwia realizacji celów określonych w art. 130r Traktatu oraz we wspólnym programie polityki i działań w odniesieniu do środowiska naturalnego i stałego rozwoju.

Artykuł 26

1. Rekompensata wspólnotowa z tytułu wycofania dla poszczególnych produktów jest określona w załączniku V.

2. Rekompensata wspólnotowa z tytułu wycofania stanowi jednorazową kwotę obowiązującą na terenie całej Wspólnoty.

Artykuł 27

1. Jeżeli rynek produktu wymieniony w załączniku II jest nieustabilizowany lub istnieje zagrożenie jego destabilizacji na skutek ogólnego braku równowagi strukturalnej prowadzącej lub mogącej doprowadzić do zbyt dużych pod względem wielkości operacji wycofywania produktów określonych w art. 23, przed rozpoczęciem roku gospodarczego, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46, wyznaczany jest próg interwencyjny dla danego produktu, którego przekroczenie wywołuje finansowe konsekwencje ponoszone przez producentów, przy czym to przekroczenie ustalane jest dla każdego pojedynczego produktu w oparciu o operacje wycofywania dokonywane w ciągu roku gospodarczego lub równoważnego mu okresu, lub w oparciu o średnią wielkość interwencji na przestrzeni kilku lat gospodarczych.

Przekroczenie progu interwencyjnego powoduje obniżenie rekompensaty wypłacanej we Wspólnocie z tytułu wycofania produktu z rynku w następnym roku gospodarczym. Obniżka ta nie jest przenoszona na kolejne lata gospodarcze.

2. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46 ustalane są:

- a) implikacje przekroczenia progu dla każdego produktu;
- b) gdy jest to niezbędne, zredukowana rekompensata wypłacana we Wspólnocie z tytułu wycofania produktu z rynku i środki dla stosowania niniejszego artykułu.

3. Niniejszy artykuł stosuje się wyłącznie przez okres pierwszych pięciu lat gospodarczych od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

1. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję, dla każdego dnia wprowadzenia do obrotu podczas każdego z odpowiednich lat gospodarczych, o odnotowanych cenach na reprezentatywnych rynkach producentów dla niektórych produktów, o określonych właściwościach handlowych, takie jak odmiana lub rodzaj, klasa, rozmiar i opakowanie.

2. Wykaz tych rynków i produktów oraz częstotliwość, z jaką dane mają być przekazywane, są sporządzane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Rynki Państw Członkowskich, na które wprowadzana jest zasadnicza część krajowej produkcji danego produktu w ciągu roku gospodarczego lub jednego z okresów, na jakie rok jest podzielony, są uważane za reprezentatywne w rozumieniu ust. 1.

Artykuł 29

1. Państwa Członkowskie wypłacają rekompensatę wspólnotową z tytułu wycofania produktu z rynku ustaloną w art. 26, organizacjom producentów lub ich stowarzyszeniom, które dokonywały operacji wycofywania, na warunkach art. 23 i 24 oraz są zobowiązane do wypłacenia rekompensaty ich członkom lub plantatorom niebędącym ich członkami.

Wpłaty są dokonywane w sposób, który ma być ustalony zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

2. Rekompensata wspólnotowa z tytułu wycofania produktu z rynku jest wypłacana bez uszczerbku na jakiejkolwiek implikacje finansowe wynikające z przekroczenia progu interwencyjnego.

Ponadto rekompensata jest obniżana o wysokość wpływów netto uzyskiwanych przez organizacje producentów i ich stowarzyszenia z tytułu produktów wycofanych z rynku.

3. W przypadku gdy organizacje producentów i ich stowarzyszenia nie są w stanie skierować produktów do jednego z miejsc przeznaczenia określonych w art. 30 ust. 1, rekompensata wspólnotowa z tytułu wycofania produktu z rynku zostaje przyznana tylko, jeżeli produkty mają miejsce przeznaczenia zgodne z wytycznymi wydanymi przez Państwo Członkowskie na podstawie przepisów art. 30.

Artykuł 30

1. Produkty wycofywane z rynku na podstawie art. 23 ust. 1, które pozostały niesprzedane, są zagospodarowywane następująco:

a) wszystkie produkty:

- swobodna dystrybucja do organizacji i fundacji charytatywnych, zatwierdzonych w tym celu przez Państwa Członkowskie, do wykorzystania w ich działalności, aby pomoc osobom, których prawo do otrzymywania pomocy publicznej jest uznane przez prawo krajowe, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków utrzymania,
- swobodna dystrybucja do zakładów karnych i obozów wypoczynkowych dla dzieci oraz szpitali i domów starców wyznaczonych przez Państwa Członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zapewnienia, że dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowią uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez jednostki tego typu,

- swobodna dystrybucja poza obręb Wspólnoty za pośrednictwem organizacji charytatywnych zatwierdzonych w tym celu przez Państwa Członkowskie, znajdującej się w potrzebie ludności państw trzecich,

a w drugiej kolejności,

- wykorzystanie na cele niespożywcze,
- wykorzystanie w paszach dla zwierząt jako produkty świeże lub przetworzone przez przemysł paszowy;

b) owoce: swobodna dystrybucja do uczniów szkół, poza posiłkami wydawanymi w stołówce, oraz do uczniów szkół nieposiadających stołówek, zapewniających posiłki,

c) jabłka, gruszki, brzoskwinie i nektarynki: przetwarzanie na alkohol o zawartości spirytusu ponad 80 % objętości w drodze bezpośredniej destylacji produktów,

d) wszystkie produkty: zagospodarowanie produktów pewnych kategorii do przemysłu przetwórczego, pod warunkiem że nie prowadzi do zakłóceń konkurencji w odniesieniu do danego przemysłu we Wspólnocie lub w odniesieniu do produktów przywożonych. Decyzja o wykonaniu niniejszego przepisu jest podejmowana zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

2. W przypadkach, w których żaden ze sposobów zagospodarowania produktów określony w ust. 1 jest możliwy do zrealizowania, produkty wycofane z rynku mogą być przeznaczone na kompostowanie lub poddane procesowi biodegradacji, dopuszczonym przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

3. Swobodna dystrybucja przewidziana w ust. 1 lit. a) tiret pierwsze, drugie i trzecie oraz ust. 1 lit. b) jest organizowana przez dane organizacje producentów pod nadzorem Państw Członkowskich.

Jednakże w odniesieniu do swobodnej dystrybucji owoców wśród uczniów szkół Komisja może przejąć inicjatywę i odpowiedzialność za wykonanie lokalnych programów pilotażowych w ramach środków badawczych i wsparcia.

4. Państwa Członkowskie pomagają w nawiązywaniu kontaktów między organizacjami producentów i innymi organami, które mogą być zainteresowane w wykorzystaniu produktów wycofanych z rynku na swoim terytorium do celów związanych z jednym z rodzajów swobodnej dystrybucji określonych w ust. 1 lit. a) i b).

5. Zagospodarowywanie produktów dla przemysłu paszowego jest przeprowadzane zgodnie z najwłaściwszą procedurą za pośrednictwem agencji wyznaczonej przez zainteresowane Państwo Członkowskie.

Destylacja określona w ust. 1 lit. c) jest prowadzona w gorzelniach na ich własny rachunek lub w imieniu instytucji wyznaczonej przez zainteresowane Państwo Członkowskie. W obu tych przypadkach instytucja taka przeprowadza przedmiotowe operacje wykorzystując najwłaściwsze procedury.

6. Na warunkach, które mają być ustalone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 729/70 ⁽¹⁾, Wspólnota pokrywa koszty transportu związane ze swobodną dystrybucją przewidzianą w ust. 1 lit. a) oraz koszty sortowania i pakowania związane ze swobodną dystrybucją jabłek i owoców cytrusowych, w przypadku gdy ta ostatnia jest zachwiana na podstawie porozumień umownych zawartych między organizacjami producentów i organizacjami lub instytucjami charytatywnymi określonymi w ust. 3.

7. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności zasady dotyczące swobodnej dystrybucji i zagospodarowania wycofanych z rynku produktów, jak też zasady mające na celu zapobieganie dezorganizacji rynku alkoholi w wyniku destylacji produktów wycofanych z rynku, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

TYTUŁ V

Handel z państwami trzecimi

Artykuł 31

1. Przywóz do Wspólnoty lub wywóz ze Wspólnoty którejkolwiek z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 może podlegać wymogowi okazania pozwolenia na przywóz lub na wywóz.

Pozwolenia są wydawane przez Państwa Członkowskie każdemu wnioskodawcy niezależnie od miejsca prowadzenia działalności gospodarczej we Wspólnocie i bez uszczerbku dla środków podjętych dla stosowania art. 36 i 37.

Pozwolenia na przywóz i na wywóz są ważne we Wspólnocie. Wydawanie takich pozwoleń może podlegać wymogowi złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty są przywożone lub wywożone w okresie ważności pozwolenia; poza przypadkami siły wyższej zabezpieczenie ulega przypadkowi w całości lub w części, jeżeli przywóz lub wywóz nie jest prowadzony lub jest prowadzony tylko częściowo, w tym okresie.

2. Termin ważności pozwoleń na przywóz lub na wywóz oraz inne szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 729/70 Rady z dnia 21 kwietnia 1970 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 13). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1287/95 (Dz.U. L 125 z 8.6.1995, str. 1).

Artykuł 32

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stawki opłat celnych we Wspólnej Taryfie Celnej stosuje się do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2.

2. Jeżeli stosowanie stawki opłat celnych Wspólnej Taryfy Celnej zależy od ceny wejścia partii przywożonego towaru, cena ta jest kontrolowana pod kątem jej wiarygodności poprzez zastosowanie zryczałtowanej wartości celnej w przywozie obliczonej przez Komisję w odniesieniu do produktu i jego pochodzenia na podstawie ważonej średniej cen produktu na reprezentatywnych rynkach przywozu Państw Członkowskich lub, gdy jest to właściwe, na innych rynkach.

Jednakże dla weryfikacji ceny wejścia produktów przywożonych pierwotnie do celów przetwórstwa przyjęte mogą być szczególne przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

3. W przypadku gdy zadeklarowana cena wejścia przedmiotowej partii towaru jest wyższa niż zryczałtowana wartość celna w przywozie zwiększona o marżę ustanowioną zgodnie z ust. 5, która nie może przekroczyć wartości zryczałtowanej o więcej niż 10 %, wymagane jest złożenie zabezpieczenia równoważne należności przywózowej ustalonej na podstawie wartości zryczałtowanej wartości celnej w przywozie.

4. Jeżeli cena przywózowa danej partii towaru nie została zadeklarowana w chwili odprawy celnej, zastosowana stawka celna Wspólnej Taryfy Celnej zależy od zryczałtowanej wartości celnej w przywozie lub jest obliczana poprzez zastosowanie odpowiedniego ustawodawstwa celnego pod warunkiem dokonania ustaleń zgodnie z przepisami ust. 5.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Artykuł 33

1. W celu niedopuszczenia lub przeciwdziałania szkodliwemu oddziaływaniu na rynek we Wspólnocie, które może wynikać z przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, przywóz jednego lub więcej takich produktów po stawce celnej ustanowionej we Wspólnej Taryfie Celnej podlega obowiązkowi opłaty dodatkowej należności przywózowej, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 5 Porozumienia w sprawie Rolnictwa⁽¹⁾ zawartego w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, chyba że jest mało prawdopodobne, aby przywóz zakłócił rynek Wspólnoty lub że skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Ceny spustowe, poniżej których może być nałożona dodatkowa opłata celna, są cenami przekazanymi przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

Wielkości graniczne, których przekroczenie wywołuje nałożenie dodatkowej należności przywózowej, są ustalane w szczególności na podstawie wielkości przywozu do Wspólnoty na przestrzeni trzech lat poprzedzających rok, w którym występują lub mogą wystąpić szkodliwe zjawiska określone w ust. 1.

3. Ceny importowe, jakie mają być wzięte pod uwagę przy nakładaniu dodatkowej należności przywózowej, są określone na podstawie cen importowych cif danej partii produktu.

Ceny importowe cif są weryfikowane w tym celu w oparciu o reprezentatywne ceny danego produktu na rynku światowym lub na rynku przywozu dla tego produktu we Wspólnocie.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46. Te szczegółowe zasady określają w szczególności:

- a) produkty, do których mogą być stosowane dodatkowe należności przywózowe na podstawie art. 5 Porozumienia w sprawie Rolnictwa określonego w ust. 1 niniejszego artykułu;
- b) inne kryteria niezbędne dla stosowania ust. 1 zgodnie z art. 5 wspomnianego Porozumienia w sprawie Rolnictwa.

Artykuł 34

1. Kontyngenty taryfowe na produkty wymienione w art. 1 ust. 2 wynikające z porozumień zawartych w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej są uruchamiane i zarządzane zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

2. Kontyngenty mogą być zarządzane poprzez stosowanie jednej spośród następujących metod lub ich kombinacje:

- a) metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków (zasada „kto pierwszy, ten lepszy”);
- b) metoda podziału kontyngentów proporcjonalnie do ilości żądanych przy składaniu wniosków (zastosowanie metody „jednoczesnego rozpatrywania”);
- c) metoda opierająca się na uwzględnianiu tradycyjnych wpływów handlowych (zastosowanie metody „tradycyjni/nowi importerzy”).

Przyjęte mogą być inne odpowiednie metody. Muszą one unikać dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami.

3. Przyjęta metoda zarządzania kontyngentami uwzględnia, gdy jest to właściwe, potrzeby podaży na rynku Wspólnoty oraz potrzeby ochrony równowagi na tym rynku, jednocześnie korzystając z metod stosowanych w przeszłości do kontyngentów odpowiadających tym określonym w ust. 1, bez uszczerbku dla praw wynikających z porozumień zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

4. Szczegółowe zasady określone w ust. 1 przewidują kontyngenty roczne, rozłożone odpowiednio na przestrzeni całego roku, ustalają wykorzystywaną metodę zarządzania nimi i, gdy jest to właściwe, uwzględniają:

- a) gwarancje obejmujące charakter, źródło i pochodzenie produktu;
- b) uznanie dokumentu wykorzystywanego dla weryfikacji gwarancji wspomnianych w lit. a), oraz
- c) warunki, na jakich wydawane są pozwolenia na przywóz oraz termin ich ważności.

Artykuł 35

1. W zakresie niezbędnym dla umożliwienia wywozu znaczących gospodarczo ilości produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 na podstawie cen tych produktów obowiązujących w międzynarodowym handlu, ale w granicach wynikających z porozumień zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu, różnica między tymi cenami i cenami we Wspólnocie może być pokryta refundacjami wywozowymi.

2. Metodą przyjmowaną dla dokonania podziału ilości, które mogą być wywożone z refundacją jest metoda, która:

- a) najlepiej odpowiada charakterowi produktu i sytuacji na przedmiotowym rynku, pozwala na możliwie najefektywniejsze wykorzystanie dostępnych zasobów i należyście uwzględnia efektywność i strukturę wywozu Wspólnoty, nie tworząc jednakże dyskryminacji między dużymi i małymi podmiotami;
- b) jest najmniej uciążliwa dla podmiotów z administracyjnego punktu widzenia, przy jednoczesnym uwzględnieniu wymogów administracyjnych;
- c) unika wszelkiej dyskryminacji między zainteresowanymi podmiotami.

3. Refundacje są jednakowe w całej Wspólnocie.

W przypadku gdy w wyniku sytuacji w międzynarodowym handlu lub na skutek szczególnych wymagań niektórych rynków jest to niezbędne, refundacja do danego produktu może ulegać zmianie w zależności od jego miejsca przeznaczenia.

Refundacje są ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46. Refundacje są ustalane okresowo.

Refundacje ustalane okresowo mogą być dostosowywane, gdy jest to niezbędne, przez Komisję w odpowiednich odstępach czasu na żądanie Państw Członkowskich lub z jej własnej inicjatywy.

4. Przy ustalaniu refundacji uwzględniane są:

- a) istniejąca sytuacja i ewentualne tendencje w odniesieniu do:
 - cen i dostępności owoców i warzyw na rynku Wspólnoty,
 - cen owoców i warzyw w handlu międzynarodowym;
- b) koszty wprowadzania do obrotu i minimalne opłaty transportowe z rynków Wspólnoty do portów i innych punktów wywozu Wspólnoty oraz koszty transportu do kraju przeznaczenia;
- c) gospodarcze aspekty proponowanego wywozu;
- d) limity wynikające z porozumień zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu.

5. Ceny rynkowe Wspólnoty określone w ust. 1 są ustalane przy wykorzystaniu cen, które są najbardziej korzystne z punktu widzenia wywozu.

Światowe ceny rynkowe określone w ust. 1 są ustalane przy wykorzystaniu:

- a) cen odnotowanych na rynkach państw trzecich;
- b) cen w państwach trzecich najkorzystniejszych dla przywozu z innych państw trzecich;
- c) cen producentów odnotowanych w państwach trzecich wywozu;
- d) cen ofertowych franco granica Wspólnoty.

6. Refundacje są przyznawane tylko po złożeniu wniosku i po przedstawieniu właściwego pozwolenia na wywóz.

7. Stosowana jest refundacja obowiązująca w dniu złożenia wniosku o pozwolenie, a w przypadku zróżnicowanej refundacji – refundacja stosowana w tym samym dniu dla:

- a) miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu; lub
- b) dla rzeczywistego miejsca przeznaczenia, jeżeli różni się ono od miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu. W takim przypadku stosowana kwota nie może przekroczyć kwoty stosowanej w odniesieniu do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu.

Mogą zostać podjęte właściwe środki w celu przeciwdziałania nadużyciu elastyczności przewidzianej w niniejszym ustępie.

8. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46 możliwe jest odstępianie od ust. 6 i 7 w przypadku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2, do których refundacje są dokonywane w ramach działań pomocy żywnościowej.

9. Refundacja jest dokonywana po udokumentowaniu, że produkty:

- zostały wywiezione ze Wspólnoty,
- są pochodzenia wspólnotowego, oraz
- w przypadku zróżnicowanej refundacji, dotarły do miejsca przeznaczenia wskazanego w pozwoleniu lub innego miejsca przeznaczenia, dla którego refundacja została ustalona, bez uszczerbku dla ust. 7 lit. b). Od zasady tej można czynić wyjątki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46, pod warunkiem że zostaną ustanowione warunki, które oferują równoważne gwarancje.

10. Zgodność z limitami ilościowymi wynikającymi z umów zawartych zgodnie z art. 228 Traktatu zostaje zapewniona w oparciu o pozwolenia na wywóz wydawane na przewidziane w nich okresy referencyjne i mające zastosowanie do danych produktów.

W odniesieniu do zgodności ze zobowiązaniami powstałymi na podstawie umów zawartych w ramach negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, koniec okresu referencyjnego nie ma wpływu na ważność pozwoleń na wywóz.

11. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, włączając przepisy dotyczące redystrybucji niepodzielonych lub niewykorzystanych ilości produktów przeznaczonych na wywóz, przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Artykuł 36

1. O ile w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach przyjętych na jego podstawie nie przewidziano inaczej, przy przywozie produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 z państw trzecich zabronione jest:

- pobieranie jakichkolwiek opłat mających skutek równoważny z należnościami celnymi
- stosowanie jakiegokolwiek ograniczenia ilościowego lub środka mającego skutek równoważny.

2. Ogólne zasady wykładni Nomenklatury Scalonej oraz specjalne zasady jego stosowania stosuje się do klasyfikacji produktów objętych niniejszym rozporządzeniem; nomenklatura taryfy wynikająca z zastosowania niniejszego rozporządzenia jest włączona do Wspólnej Taryfy Celnej.

Artykuł 37

1. W odniesieniu do handlu z państwami trzecimi mogą być podejmowane właściwe środki, jeżeli z powodu przywozu lub wywozu rynek wspólnotowy jednego lub kilku produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 ulega poważnej destabilizacji lub jest nią zagrożony, co może narazić na niepowodzenie realizację celów określonych w art. 39 Traktatu.

W zależności od przypadku środki takie mogą być stosowane jedynie do chwili ustabilizowania się rynku lub ustąpienia groźby destabilizacji lub znacznego zmniejszenia się ilości produktów wycofywanych z rynku lub skupowanych.

Działając na wniosek Komisji zgodnie z zasadami głosowania ustanowionymi w art. 43 ust. 2 Traktatu, Rada przyjmuje ogólne zasady stosowania niniejszego ustępu i określa przypadki i granice, w jakich Państwa Członkowskie mogą wprowadzać środki ochronne.

2. Jeżeli wystąpi sytuacja określona w ust. 1, Komisja decyduje o niezbędnych środkach na wniosek Państwa Członkowskiego lub z jej własnej inicjatywy; o środkach tych powiadamiane są Państwa Członkowskie i są one niezwłocznie stosowane. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję dotyczącą tego wniosku w ciągu trzech dni roboczych po jego otrzymaniu.

3. Od środków, o których zadecydowała Komisja, może odwołać się każde Państwo Członkowskie do Rady w ciągu trzech dni roboczych od dnia powiadomienia o decyzji. Rada zbiera się niezwłocznie. Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, potwierdzić, zmienić lub odwołać przedmiotowe środki.

4. Niniejszy artykuł stosuje się z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z międzynarodowych porozumień zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ VI

Kontrole krajowe i wspólnotowe

Artykuł 38

1. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia zgodności z regułami wspólnotowymi w sektorze owoców i warzyw, w szczególności w dziedzinach określonych w załączniku IV.

2. W przypadku gdy właściwe jest przeprowadzenie kontroli przez pobranie próbek, Państwa Członkowskie zapewniają poprzez charakter kontroli i ich częstotliwość oraz na podstawie analizy ryzyka, że kontrole są właściwe dla danego środka zarówno pod względem terytorium kraju jako całości, jak i wielkości wprowadzonej do obrotu lub posiadanej, z przeznaczeniem do obrotu handlowego, produktów sektora owoców i warzyw.

Beneficjenci funduszy publicznych muszą być systematycznie kontrolowani, bez uszczerbku dla wykonywania systematycznych kontroli w innych dziedzinach.

3. Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają, że właściwe władze mają dostateczną liczbę odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników dla skutecznego przeprowadzania kontroli, w szczególności w dziedzinach określonych w załączniku IV.

Artykuł 39

1. Bez uszczerbku dla kontroli przeprowadzonych przez organy krajowe na podstawie art. 38 Komisja, we współpracy z władzami danego Państwa Członkowskiego, może przeprowadzać kontrole na miejscu lub zażądać przeprowadzenia takich kontroli od Państwa Członkowskiego w celu zapewnienia jednolitego stosowania reguł wspólnotowych w sektorze owoców i warzyw, w szczególności w dziedzinach wymienionych w załączniku IV.

2. Komisja powiadamia właściwe Państwo Członkowskie z wyprzedzeniem i na piśmie o przedmiocie, celu i miejscu przewidywanych przez nią kontroli, dniu ich rozpoczęcia i tożsamości oraz statusie swoich inspektorów.

Artykuł 40

1. W celu wykonania przepisów art. 39 Komisja ustanawia do przeprowadzenia określonych zadań inspekcyjnych specjalny zespół inspektorów w sektorze owoców i warzyw, składający się z urzędników Komisji, posiadających odpowiednie kwalifikacje, wiedzę techniczną i doświadczenie oraz ewentualnie pracowników wyznaczonych na wniosek Komisji i w porozumieniu z danym Państwem Członkowskim, spośród pracowników określonych w art. 38 ust. 3.

2. Specjalny zespół inspektorów realizuje pod kierunkiem Komisji następujące zadania:

- a) udział w kontrolach planowanych i przeprowadzanych przez właściwe władze Państw Członkowskich;
- b) przeprowadzanie kontroli określonych w art. 39 z inicjatywy Komisji, do udziału w których zapraszani są urzędnicy Państw Członkowskich;
- c) ocena organizacji krajowych rozwiązań weryfikacyjnych, stosowanych procedur i uzyskanych wyników;
- d) ustalanie środków legislacyjnych i innych, podejmowanych przez właściwe władze dla poprawy zgodności z regułami wspólnotowymi w sektorze owoców i warzyw;
- e) rozwój współpracy i wymiana informacji między kompetentnymi organami Państw Członkowskich w celu przyczynienia się do ujednoliconego stosowania tych reguł w sektorze owoców i warzyw i ułatwienia swobodnego przepływu produktów tego sektora.

3. W odniesieniu do kontroli, które mają być dokonywane na podstawie ust. 2 lit. b) Komisja w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem działań powiadamia właściwe władze Państwa Członkowskiego, na którego terytorium takie działania mają się odbyć.

4. Komisja ustala we własnym zakresie najwłaściwsze miejsca dla przeprowadzenia przez nią kontroli i we współpracy z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi przyjmuje praktyczne ustalenia.

Artykuł 41

1. Kontrole na podstawie z art. 40 ust. 2 lit. b) są przeprowadzane zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

Inspektorzy Komisji przyjmują w trakcie kontroli podejście zgodne z zasadami i profesjonalnymi praktykami, których urzędnicy Państwa Członkowskiego muszą przestrzegać. Inspektorzy przestrzegają tajemnicy zawodowej.

2. Komisja nawiązuje odpowiednie kontakty z właściwymi władzami Państw Członkowskich w celu wspólnego sporządzenia programów kontroli. Państwa Członkowskie współpracują z Komisją w celu ułatwienia jej realizacji zadania.

3. Komisja powiadamia o wynikach inspekcji przeprowadzonych przez jej inspektorów właściwe władze zainteresowanego Państwa Członkowskiego w możliwie najkrótszym terminie. Powiadomienie to odnosi się do wszelkich napotkanych trudności i przypadków naruszenia zasad regulujących rynek owoców i warzyw.

4. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadamia Komisję w możliwie najkrótszym terminie o środkach, które podjęło w celu wyeliminowania przedmiotowych trudności lub naruszeń.

Artykuł 42

Wszelkie nieprawidłowości, które zostały zauważone podczas kontroli i które mogą wywrzeć skutek finansowy na funkcjonowanie Sekcji Gwarancji EFOGR, są rozpatrywane zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 595/91⁽¹⁾. Państwo Członkowskie, na którego terytorium nieprawidłowość taka została zauważona, musi złożyć oświadczenie określone w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Wszelkie zaniedbania Państwa Członkowskiego pod względem zastosowania się do reguł wspólnotowych stwierdzone podczas kontroli przeprowadzonych przez Komisję, mogące wywrzeć skutek finansowy na Sekcję Gwarancji EFOGR, są rozpatrywane zgodnie z przepisami art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 z dnia 4 marca 1991 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie. (Dz.U. L 67 z 14.3.1991, str. 11).

TYTUŁ VII

Artykuł 45

Przepisy ogólne

Niniejszym ustanawia się Komitet Zarządzający ds. Świeżych Owoców i Warzyw, zwany dalej „Komitetem”, w skład którego wchodzi przedstawiciele Państw Członkowskich i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 43

O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, art. 92, 93 i 94 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami określonymi w art. 1 ust. 2.

Artykuł 46

1. W przypadku gdy czyni się odniesienie do procedury ustanowionej w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Komitetowi, z własnej inicjatywy bądź na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 44

1. Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne dla stosowania niniejszego rozporządzenia. Dane, które mają być przekazywane, ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 45. Zasady przekazywania i rozpowszechniania tych informacji przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada Komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet wydaje opinię o tym projekcie w terminie, który może zostać wyznaczony przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinię wydaje się większością ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie są ważne w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Dane określone w ust. 1 uwzględniają co najmniej informacje na temat obszarów uprawnych i wielkości zbiorów wprowadzonej do obrotu lub na podstawie art. 23 niewystawionej na sprzedaż.

3. a) Komisja przyjmuje środki, które stosuje się niezwłocznie.

b) Jednakże jeżeli te środki nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja powiadamia o nich niezwłocznie Radę. W takim wypadku Komisja może odroczyć stosowanie wyznaczonych przez nią środków na okres nie więcej niż jednego miesiąca od dnia takiego powiadomienia.

Informacje te będą gromadzone przez:

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

— organizacje producentów w odniesieniu do ich członków, bez uszczerbku dla przepisów art. 11 i 19,

Artykuł 47

— odpowiednie służby Państw Członkowskich w odniesieniu do producentów, którzy nie są członkami żadnej z kolektywnych struktur przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Zainteresowane Państwo Członkowskie może powierzyć to zadanie w całości lub jego część jednej lub kilku organizacjom producentów.

Komitet może rozpatrywać każdą inną sprawę określoną przez przewodniczącego z jego własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

3. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia zebrania danych określonych w ust. 2, ich dokładności, statystycznej obróbki i regularnego przekazywania Komisji. Państwa Członkowskie nakładają sankcje w przypadkach nieuzasadnionych opóźnień lub systematycznych zaniedbań w zakresie prawidłowej realizacji przedmiotowych zadań. Informują one Komisję o tych środkach.

Artykuł 48

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, włączając finansowe lub niefinansowe sankcje administracyjne, przyjmuje się w świetle szczególnych wymagań sektora zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

4. Komisja regularnie przekazuje Państwom Członkowskim, najbardziej właściwymi środkami, dane określone w ust. 1 i wnioski sformułowane w oparciu o te dane. Zasady stosowania przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Artykuł 49

Niniejsze rozporządzenie stosuje się przy jednoczesnym uwzględnieniu celów wymienionych w art. 39 i 110 Traktatu.

Artykuł 50

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki, w celu wymierzenia sankcji za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia oraz niedopuszczenia do oszustw i ich wyeliminowania.

Artykuł 51

Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte przez Państwa Członkowskie w celu stosowania lub w zastosowaniu niniejszego rozporządzenia są przekazywane Komisji najpóźniej w ciągu miesiąca od ich przyjęcia. To samo stosuje się do wszelkich zmian wspomnianych przepisów.

Artykuł 52

1. Wydatki odnoszące się do wypłat rekompensat wspólnotowych z tytułu wycofywania produktów z rynku i do wspólnotowego finansowania funduszu operacyjnego, szczególne środki określone w art. 17 i art. 53, 54 i 55 oraz kontrole przeprowadzane przez ekspertów Państw Członkowskich udostępnianych Komisji na podstawie art. 40 ust. 1, są uważane za interwencję mającą na celu stabilizację rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 729/70.

2. Pomoc przyznawana przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 14 i art. 15 ust. 6 akapit drugi traktowana jest jako wspólne działanie w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 4256/88⁽¹⁾. Jest ona ujęta w rocznych prognozach wydatków określonych w art. 31 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91⁽²⁾.

Artykuł 1 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2328/91 stosuje się do pomocy przewidzianej w niniejszym ustępie.

Pomoc jest przyznawana zgodnie z art. 21 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88. Jednakże wypłaty salda lub zwrot, poza wymaganiami określonymi w ust. 4 wymienionego artykułu, są oparte na:

a) oświadczeniu o wydatkach poniesionych przez Państwo Członkowskie w ciągu roku kalendarzowego; oraz

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4256/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dla rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Orientacji (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 25). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2085/93 (Dz.U. L 193 z 31.7.1993, str. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2328/91 z dnia 15 lipca 1991 r. w sprawie poprawy efektywności struktur rolnych (Dz.U. L 218 z 6.8.1991, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji nr 2387/95 (Dz.U. L 244 z 12.10.1995, str. 50).

b) sprawozdaniu o stosowaniu środków w ciągu danego roku kalendarzowego sporządzonym zgodnie z art. 25 ust. 4 niniejszego rozporządzenia,

które mają być przedstawione Komisji do dnia 1 lipca następnego roku.

3. Komisja przyjmuje zasady stosowania ust. 2 niniejszego artykułu po konsultacji z komitetem określonym w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88⁽³⁾.

4. Przepisy tytułu VI stosuje się bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia (EWG) nr 4045/89⁽⁴⁾.

Artykuł 53

Wszelkie uprawnienia nabyte przez organizacje producentów przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 14 oraz tytułu IIa rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 są utrzymane do czasu ich wygaśnięcia.

Artykuł 54

1. Wspólnota dokonuje wkładu 50 % w odniesieniu do finansowania środków mających na celu rozwój i poprawę konsumpcji i wykorzystanie orzechów we Wspólnocie.

2. Celem środków określonych w ust. 1 jest:

— wspieranie jakości produktów, w szczególności poprzez przeprowadzanie badań rynkowych i poszukiwanie nowych zastosowań, w tym sposobów odpowiedniego dostosowania produkcji,

— opracowanie nowych metod pakowania,

— rozpowszechnianie porad dotyczących wprowadzania do obrotu wśród różnych podmiotów w tym sektorze,

— organizowanie i udział w targach i innych imprezach handlowych.

3. Komisja, zgodnie z procedurą zawartą w art. 46, wskazuje środki określone w ust. 2 lub określa nowe środki.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4253/88 z dnia 19 grudnia 1988 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w odniesieniu do koordynacji działań różnych funduszy strukturalnych między nimi oraz z operacjami Europejskiego Banku Inwestycyjnego i innymi istniejącymi instrumentami finansowymi (Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3193/94 (Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4045/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli przez Państwa Członkowskie transakcji stanowiących część systemu finansowania przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. L 388 z 30.12.1989, str. 18). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3235/94 (Dz.U. L 338 z 28.12.1994, str. 16).

Artykuł 55

W przypadku orzechów laskowych zebranych w latach gospodarczych 1997/1998, 1998/1999 i 1999/2000 przyznaje się organizacjom producentów uznanym na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 lub niniejszego rozporządzenia, które wprowadzają w życie plan poprawy jakości w rozumieniu art. 14d rozporządzenia (EWG) nr 1035/72 lub program operacyjny w jego rozumieniu w 1997 r., pomoc w wysokości 15 ECU/100 kg.

Artykuł 56

Do dnia 31 grudnia 2000 r. Komisja przesyła Radzie sprawozdanie o funkcjonowaniu niniejszego rozporządzenia, któremu towarzyszą stosowne wnioski.

Artykuł 57

Jeżeli wymagane są środki dla ułatwienia przejścia od poprzednich uzgodnień do tych wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, środki takie przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 46.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 października 1996 r.

Artykuł 58

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1997 r. Jednakże w odniesieniu do każdego z produktów określonych w załączniku II tytuł IV stosuje się jedynie od początku roku gospodarczego 1997/1998.

2. Rozporządzenia (EWG) nr 1035/72, (EWG) nr 3285/83, (EWG) nr 1319/85, (EWG) nr 2240/88, (EWG) nr 1121/89 i (EWG) nr 1198/90 zostają uchylone z dniem wejścia w życie odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia.

Odniesienia do uchylonych rozporządzeń są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane łącznie z tabelami korelacji podanymi w załączniku VI.

W imieniu Rady

I. YATES

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty, które mają być dostarczane konsumentom w stanie świeżym i które podlegają normom jakości

Arbuzy	Melony
Awokado	Migdały
Bakłażany	Morele
Brukselka	Ogórki
Brzoskwinie i nektarynki	Śliwki
Cebule	Orzechy laskowe
Cukinie	Orzechy włoskie
Cykoria liściowa	Owoce cytrusowe
Czereśnie i wiśnie	Papryka słodka
Czosnek	Pomidory
Fasola	Pory
Groch niełuskany	Salata, kędzierzawa i skarola
Jabłka i gruszki	Seler
Kalafiory	Szparagi
Kapusta	Szpinak
Karczochy	Truskawki
Kiwi	Winogrona deserowe
Marchew	

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz produktów kwalifikujących się do rekompensaty wspólnotowej z tytułu wycofania produktu z rynku na podstawie art. 23 ust. 3

Kalafiory
Pomidory
Bakłażany
Morele
Brzoskwinie
Nektarynki
Cytryny
Gruszki (poza gruszką przeznaczoną do produkcji gruszczenika)
Winogrona deserowe
Jabłka (poza jabłkami przeznaczonymi do produkcji jabłecznika)
Satsuma
Mandarynki
Klementynki
Pomarańcze
Melony
Arbuzy

ZAŁĄCZNIK III

Pełny wykaz zasad stosowanych przez organizacje producentów, które mogą być rozszerzone na producentów niebędących ich członkami na podstawie art. 18 ust. 1**1. Zasady informacji w odniesieniu do produkcji**

- a) powiadamianie o zamierzonych uprawach według produktów i, gdy jest to właściwe, odmian;
- b) powiadamianie o siewie i sadzeniu;
- c) powiadamianie o łącznej powierzchni uprawnej według produktów i ewentualnie odmian;
- d) powiadamianie o przewidzianych zbiorach w tonach i ewentualne terminach zbioru według produktów i ewentualnie odmian;
- e) okresowe powiadamianie o wielkości plonów i posiadanych zapasach według odmian;
- f) informacja o możliwościach przechowywania.

2. Zasady produkcji

- a) dobór nasion pod kątem zamierzonego wykorzystania (rynek produktów świeżych/przetwórstwo przemysłowe);
- b) przecinanie sadów.

3. Zasady wprowadzania do obrotu

- a) określone terminy rozpoczęcia zbiorów, przemienność wprowadzania do obrotu;
- b) minimalne wymagania jakości i rozmiaru;
- c) przygotowanie, prezentacja, pakowanie i oznaczanie na pierwszym etapie wprowadzania do obrotu;
- d) podanie pochodzenia produktu.

4. Zasady dotyczące ochrony środowiska naturalnego

- a) stosowanie nawozów sztucznych i obornika;
- b) stosowanie produktów fitosanitarnych i innych metod ochrony plonów;
- c) maksymalna zawartość pozostałości środków ochrony roślin i nawozów w owocach i warzywach;
- d) zasady zagospodarowania produktów ubocznych i zużytych materiałów;
- e) zasady niszczenia produktów wycofanych z rynku.

5. Wycofywanie z rynku

- zasady przyjęte na podstawie art. 23 zgodnie z warunkami art. 25.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Niepełny wykaz spraw, które mogą zostać objęte krajową lub wspólnotową kontrolą

Zgodność z normami dla danego produktu (art. 7 i 8)

Zgodność z warunkami uznawania organizacji producentów (art. 12)

Wykonywanie planu działania (art. 13)

Wykonywanie planu uznawania i wykorzystania pomocy (art. 14)

Zarządzanie funduszem operacyjnym i wykonywanie programu operacyjnego (w szczególności ścisła kontrola wykorzystania funduszy publicznych) (art. 15)

Zgodność z warunkami regulującymi rozszerzanie zasad na producentów niebędących członkami (art. 18)

Zgodność z warunkami regulującymi funkcjonowanie organizacji międzybranżowych i porozumieniami oraz rozszerzanie zasad (art. 19, 20 i 21)

Operacje wycofywania z rynku (art. 23 i następne)

Prawidłowe wypłaty rekompensaty wspólnotowej z tytułu wycofywania produktów z rynku (art. 29)

Zagospodarowanie produktów wycofanych z rynku (art. 30)

Stosowanie zasad w sprawie handlu z państwami trzecimi (art. 31 i następne).

ZAŁĄCZNIK V

Rekompensaty wspólnotowe z tytułu wycofania produktu z rynku

Lata gospodarcze	(ECU/100 kg)					
	1997/1998	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	Od 2002
Kalafiory	9,34	8,88	8,41	7,94	7,48	7,01
Pomidory	6,44	6,12	5,80	5,47	5,15	4,83
Jabłka	10,69	10,32	9,94	9,56	9,18	8,81
Winogrona	10,69	10,15	9,62	9,08	8,55	8,55
Morele	18,90	17,95	17,01	16,06	15,12	15,15
Nektarynki	17,39	16,52	15,65	14,78	13,91	13,04
Brzoskwinie	14,65	13,92	13,18	12,45	11,72	10,99
Gruszki	10,18	9,82	9,46	9,10	8,75	8,39
Bakłażany	5,29	5,02	4,76	4,49	4,23	3,97
Melony	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Arbuzy	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00	4,00
Pomarańcze	14,33	14,26	14,20	14,13	14,07	14,00
Mandarynki	16,15	15,52	14,89	14,26	13,63	13,00
Klementynki	12,74	12,79	12,84	12,90	12,95	13,00
Satsuma	10,49	10,99	11,49	12,00	12,50	13,00
Cytryny	13,37	13,30	13,22	13,15	13,07	13,00

ZAŁĄCZNIK VI

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 1035/75	Niniejsze rozporządzenie	Rozporządzenie (EWG) nr 1035/75	Niniejsze rozporządzenie
artykuł 1	artykuł 1	artykuł 17	artykuł 28
artykuł 2	artykuł 2	artykuł 18	artykuł 29
artykuł 3	artykuł 3	artykuł 18a	artykuł 24
artykuł 4	—	artykuł 19	—
artykuł 5	artykuł 4	artykuł 19a	—
artykuł 6	artykuł 5	artykuł 19b	—
artykuł 7	artykuł 6	artykuł 19c	—
artykuł 8	artykuł 7	artykuł 20	—
artykuł 9 i 11	artykuł 8	artykuł 21	artykuł 30
artykuł 10	artykuł 10	artykuł 22	artykuł 31
artykuł 12	artykuł 9	artykuł 23	artykuł 32
artykuł 13	artykuł 11	artykuł 24	artykuł 33
artykuł 13a	—	artykuł 25	artykuł 34
artykuł 13b	—	artykuł 26	artykuł 35
artykuł 14	artykuł 14	artykuł 27	artykuł 36
artykuł 14a	—	artykuł 31	artykuł 43
artykuł 14b	—	artykuł 32	artykuł 45
artykuł 14c	—	artykuł 33	artykuł 46
artykuł 14d	—	artykuł 34	artykuł 47
artykuł 14e	artykuł 54	artykuł 35	—
artykuł 14f	—	artykuł 36	artykuł 52
artykuł 14g	—	artykuł 36a	artykuł 52
artykuł 15	artykuł 23	artykuł 37	artykuł 49
artykuł 15a	—	artykuł 38	artykuł 44
artykuł 15b	artykuł 18	artykuł 40	—
artykuł 16	—	artykuł 41	artykuł 58
artykuł 16a	—	artykuł 42	artykuł 58
artykuł 16b	artykuł 27		